

РЕШЕНИЕ

№ 6318

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 14.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **1215** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Ж. Г. срещу Решение № 1040-21-29/31.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 214-00-10815-5/25.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, с което на лицето е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично, поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание се представлява от юрк. П., който оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като са запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката е подала заявление за отпускане за ПОБ на основание чл. 54а от КСО с вх. № 214-00-10815-1/18.11.2019 г. за периода от 25.04.2018 г. до 24.10.2019 г. Жалбоподателката е подала и заявление за удостоверяване на

осигурителни периоди от друга държава-членка на ЕС със С. U002 по образец. В него е посочено, че е необходимо да бъде удостоверен осигурителен период във Великобритания от 09.04.2019 г. до 24.10.2019 г, включително.

С Разпореждане № 214-00-10815-1/19.11.2019 г. производството по отпускане на ПОБ е спряно до удостоверяване на осигурителни периоди и доходи от Великобритания.

С Писмо с рег. Индекс № 1019-21-19019#2,3/19.11.2019 г. от ТП на НОИ С.-град са изпратени до компетентната институция на Великобритания С. U001 /искане на осигурителната история/ и С. U003 /Искане на информация за доходите/, както и представените от жалбоподателката доказателства за удостоверяване на декларацията от нея период на осигурена заетост.

С декларация за промяна на обстоятелствата за изплащане на ПОБ вх. № 214-00-10815-3/20.12.2019 г. жалбоподателката представя ПД U1, издаден от компетентната институция на Великобритания на 15.11.2019 г.

На основание чл. 55 от АПК с Разпореждане № 214-00-10815-2/20.12.2019 г. е възобновено производството по отпускане на ПОБ.

При преценката на правото на ПОБ на жалбоподателката е установено, че в 18-месечния период по чл. 54а от КСО преди прекратяване на осигуряването, а именно 25.04.2018-24.10.2019 г., вкл., в Регистъра на трудовите договори от осигурител [фирма] е подадена информация за сключен на 17.05.2018 г. трудов договор, прекратен на 23.08.2018 г., както и сключен трудов договор на 29.08.2018 г. и прекратен на 01.04.2019 г. По реда на чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО в Регистъра на осигурените лица от [фирма] за жалбоподателката са подадени данни за периода 17.05.2018-22.08.2018 г., вкл. и 29.08.2018-31.03.2019 г., вкл.

Констатирано е, че са налице данни, които водят до съмнение за нарушаване на осигурителното законодателство и злоупотреба със средства от фонд „Безработица“. На основание чл. 54г, ал. 4 от КСО, с Разпореждане № 214-00-10815-3/03.01.2020 г. е спряно производството по отпускането на ПОБ на жалбоподателката до извършване на проверка при осигурителя [фирма].

От жалбоподателката е подадена декларация за промяна в обстоятелствата за изплащане на ПОБ с вх. № 214-00-10815-5/31.01.2020 г., с която е приложена декларация за трудова заетост в която е отразено, че е работила по трудов договор, сключен на 29.08.2018 г.; седалището и адресът на работодателя са били в [жк], [жилищен адрес] партер; работното място, където е полаган трудът, е основното предприятие; трудовият договор е сключен за длъжност „офис асистент“; като основание за сключване на трудовия договор е посочено със срок на изпитване; посочен е размерът на последното получено възнаграждение- 1 200 лв. в брой; като изисквания за заемане на длъжността са посочени образователно ниво – средно и др.; лицето не знае телефон за контакт с работодателя; няма данни за лицето, което представлява фирмата; няма данни за лицата, с които е работила жалбоподателката; лицето не знае продължителността на работното време в часове; посочено е, че естеството на извършваната работа е деловодна; лицето не знае начин на придвижване от и до работното място; не са посочени причини за прекратяване на трудовия договор; посочена е дата на прекратяване на трудовия договор 31.03.2019 г.

С Писмо с изх. № 1019-21-19019#8/05.02.2020 г. до компетентния контролен орган е изпратено копие от декларацията. С Писмо изх. № 1043-21-706#90/27.10.2020 г. е предоставен Констативен протокол № КВ-5-21-00830165/23.10.2020 г. за извършена

проверка по разходите на държавното обществено осигуряване при осигурителя [фирма]. При извършената проверка до лицата, по отношение на които от дружеството са подавани данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО, включително и до жалбоподателката, са изпратени задължителни предписания за предоставяне на сведения относно трудовата им заетост в дружеството.

На 21.10.2020 г. от жалбоподателката са предоставени следните данни: не може да посочи конкретен адрес на работното място, тъй като е бил зададен като адрес на таксиметров шофьор[жк]; заедно с две колежки е взимана от метростанцията до работното място и обратно с таксиметров шофьор; посочено е, че естеството на извършваната работа е деловодна работа; работното помещение, в което е извършвана трудовата дейност е било три стаи, кухня, баня и коридор, помещение тип апартамен с отделен вход; посочва, че е работила заедно с Е. З. и Т. Кастаматова; като лице, което е възлагало и на което са отчитани задачите е посочен И.; за лице, което е изплащало трудовото възнаграждение е посочен И., като е отбелязано, че това е ставало в брой и на работното място.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че за жалбоподателката от [фирма] са подавани данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО за периода м.05.2018г.-м.03.2019 г. За лицето е подадено уведомление за сключен трудов договор на 17.05.2018 г. на длъжност „асистент офис“ с основно трудово възнаграждение в размер на 1 200 лв. Подадени са данни за прекратяване на трудовия договор, считано от 23.08.2018 г. Подадено е второ уведомление за сключен трудов договор на 29.08.2018 г. на длъжност „технически секретар“. Подадени са данни за прекратяване на второто трудово правоотношение, считано от 01.04.2019 г.

В резултат на извършените проверки от контролните органи е установено, че лицата, за които са подавани данни от [фирма] по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО за периода м.05.2018г.-м.09.2019 г. не са извършвали трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по КСО.

Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-00830173/23.10.2020 г. за заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО от осигурителя [фирма] за периода от м.05.2018 г. до м.09.2019 г., включително и за жалбоподателката за периода м.05.2018г.-м.03.2019 г.

С Разпореждане № 214-00-10815-5/25.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица на жалбоподателката по чл. 54а от КСО. Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № 1040-21-29/31.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

В съдебно заседание е разпитана като свидетел Е. И. З., от чийто показания се установява, че жалбоподателката е била администратор в [фирма], като е изпълнявала определените от управителя на офиса дейности, като това включва: начисляване на различни сметки, описване на курсове, тъй като това е спедиторска фирма, описване на горива, на работни заплати.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице, имащо правен интерес на оспорване и срещу подлежащ на съден контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО

- Директор на ТП на НОИ С.-град. Процесното разпореждане също е издадено от компетентен орган. Видно от Заповед № Ц1015-21-45/13.07.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град изпълнението на функции на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и, ал. 3 и по чл. 54ж, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 1 от КСО са възложени на А. А. – старши експерт по осигуряването в ТП на НОИ С.-град, подписала разпореждането.

Двата акта са издадени в законоустановената писмена форма и отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им.

При проведеното административно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Административният орган е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО, право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168; не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл. 114а, ал. 1 от Кодекса на труда.

На основание чл. 54а, ал. 1, т. 3 от КСО, правото на парично обезщетение на безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Осигурителните вноски са дължими и се внасят върху изплатено трудово възнаграждение за упражнена трудова дейност.

В настоящия случай е спорно обстоятелството жалбоподателят имал ли е качеството осигурено лице към момента, от който претендира отпускане на парично обезщетение за безработица. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легално определение за понятието "осигурено лице" е дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според което "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от кодекса.

От приложения с административната преписка Констативен протокол № KB-5-21-00830165/23.10.2020 г. за извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване при осигурителя [фирма] се установява, че по отношение на лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО, включително и за жалбоподателката, не може да установена реално извършвана от тях трудова дейност. Този извод се потвърждава и от двете представени декларации от жалбоподателката в

хода на административното производство, относно упражняваната от нея трудова дейност, съдържащи противоречиви данни, без конкретна информация, от която да се установи характера на трудовата дейност, мястото на извършването ѝ и др. обстоятелства, от значение за производството по отпускане на ПОБ по реда на чл. 54а от КСО.

Доказателства за изпълнение на конкретни трудови функции от страна на жалбоподателката не са представени нито в административното, нито в съдебното производство. От разпита на свидетеля З. също не може да се установят конкретни функции, които е изпълнявала жалбоподателката.

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателката, то по отношение на същата не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и тя не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на ПОБ на основание чл. 54а от КСО, тъй като не отговаря на установените с тази норма изисквания.

С оглед изложеното, оспореното решение е правилно и законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Г. срещу Решение № 1040-21-29/31.01.2021 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, потвърждаващо Разпореждане № 214-00-10815-5/25.11.2020 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С.-град, с което на лицето е отказано отпускането на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

ОСЪЖДА Ж. Г., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и на подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ: